

РЕШЕНИЕ

№ 2292

гр. София, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 89 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д. СТ. ЧЕРНЕВА

при участието на секретаря ДОРОТЕЯ ЦВ. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от Д. СТ. ЧЕРНЕВА Гражданско дело №
20221110138051 по описа за 2022 година

Производството е по реда на ЗЗДН.

Образувано е по молба вх. № 147123/14.07.2022 г., подадена от Д. Д. Й., действаща лично и в качеството си на законен представител на децата си Д. Ю.ова С., родена на 27.08.2008г. и Ю. Ю.ов С., роден на 07.10.2019 г., с искане за налагане на мерки за защита по ЗЗДН срещу Ю. В. С., нейн фактически съжител и баща на децата й. Молителката сочи извършени от него актове на домашно насилие на 03.07.2022 г., 09.07.2022г. и на 10.07.2022г. Твърди, че с ответника живеели на семейни начала в периода от 2004г. до 07.2022г. Според молителката от последните две години от съвместното им съжителство ответникът започнал да злоупотребява с алкохол, като във връзка с това е имало многократни скандали. Неведнъж се е случвало същият да удря нея и дъщеря им Д., като в последно време се зачестили заплахите, обидите и физическия тормоз.

В молбата са изложени твърдения, че на 03.07.2022г., молителите, ответникът и колега на последния отишли на плаж на брега на р. Дунав. Прибрали се късно в къщи, около 21-21.30ч. в жилището им на ул. Елин връх. в гр. София. След като се прибрали, Ю. започнал да крещи и да обижда молителката, както и да поврежда вещи. След това й нанесъл удари - неколкократно по лицето с юмруци, стискал я е и я дърпал по ръцете, удрял я е по врата и гърба, ритнал я е с крак в областта на бъбреците. През това време я е заплашвал, унижавал и обиждал. Следващите актове на насилие молителката твърди да са извършени на 09.07.2022г. Ответникът се прибрал вкъщи следобед, около 17:00 часа, говорил с дъщеря си Джулияна, скарал се с нея, крещял, счупил телефоните на двете молителки, след което започнал да удря Д. Й., с ръка по гърба и с крак по лицето. Ударил и детето Джулияна. По

отношение на психическото насилие, извършено на 10.07.2022г., молителката твърди, че предната вечер тя и децата се изнесли в апартамента на майка ѝ, като на процесната дата ответникът се е появил пред жилището. Същият е ругал, викал, блъскал по входната врата, заплашвал нея, децата и майка ѝ.

Ответникът оспорва молбата и намира същата за неоснователна.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата за защита е подадена от пострадали съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирани за това лица, като е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

Съгласно чл. 2 от ЗЗДН, "домашно насилие е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено спрямо лица, които се намират или са били в семейна или родствена връзка или във фактическо съпружеско съжителство". Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, "За психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие".

По делото се установява, че ответникът е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 2, т.3.и т. 4 от ЗЗДН лица, респ. последният притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане.

По делото е представена декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН, в която са описани твърдените актове на насилие от 03.07.2022 г., 09.07.2022г. и на 10.07.2022г. Събрани по делото са свидетелски показания на разпитаните свидетели Лъчезар Тодоров/брат на майката на молителката/, Йорданка Иванова/майка на молителката/ и Васил Лалов/колега на ответника/. Показанията на свидетеля Васил Лалов за събитията от 03.07.2022г. съдът не кредитира, доколкото същият има неясни спомени относно какви изрази е употребил ответника по повод „острата забележка“, която отправил към молителката, а от друга страна има подробни спомени, които е изложил в подкрепа на защитната версия на ответника. По тази причина съдът не дава вяра на показанията на този свидетел, тъй като прави впечатление, че свидетелят избирателно заявява, че не помни определени факти, които е възприел, а други възпроизвежда подробно. Освен това свидетелят не се е намирал през цялото време при страните по делото. Същият е ползвал различни помещения в жилището за неизвестен период от време, като така и не става ясно в кое помещение е пренощувал той.

Съдът намира, че извършените от ответника действия на физическо насилие така, както са описани в молбата за защита кореспондират с представеното пред съда съдебно-медицинско удостоверение № 182/2022 г. от 11.07.2022 г., издадено от УМБАЛ "Александровска" ЕАД. При прегледа на молителката са установени травматични

увреждания, които съответстват да са получени по начина изложен в молбата за защита.

Представен е и социален доклад от ДСП-Оборище по местоживее на детето Д.. При извършване на социалното проучване е проведена среща с нея. Непълнолетната е споделила, че е чувала виковете на майка си, докато баща ѝ е упражнявал насилие спрямо последната. Добавила е, че баща ѝ я е удрял с ключ по главата, удрял ѝ е шамари и я е скубал, имало е опити и за ритане. Казала е още, че ответникът я е заплашвал да не споменава на никого, че ѝ посяга. Детето е казало, че изпитва силен страх от баща си и не желае да поддържа контакт с него. В разговорите и поведението му се наблюдава силна емоционална връзка с майката.

При преценка на показанията на свидетелката Лъчезар Тодоров и Йорданка Иванова, съдът съобрази родствената им връзка с молителите, но предвид липсата на противоречия и взаимно изключващи се твърдения, съдът не намира пречка да ползва показанията при формиране на свободното си вътрешно убеждение, още повече, че същите изцяло кореспондират с останалите събрани по делото доказателства. От свидетелските им показания се установяват последиците от твърдените актове на насилие на датите 03.07.2022г. и на 09.07.2022г. На 09.07.2022г. св. Тодоров непосредствено след деянието е отишъл до дома на страните, след обаждане от майката на молителката. Същият е видял, че пострадалата е била силно разстроена с подуто лице и посинени очи. В жилището се е намирал и ответника. Децата се били скрили в детската стая, изглеждали уплашени, Д. била разплакана. Свидетелят видял изпочупени врати и дръжки, като състоянието на апартамента определя като „погром“. Същият завел племенницата си и децата при сестра си.

Предвид изложеното съдът намира молбата за основателна в горепосочените части, поради което същата следва да бъде уважена. На основание чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, следва да се предостави защита и на децата Д. и Ю., тъй като се установи, че домашното насилие е извършено в дома им и същите са възприели случващото се. По отношение на психологическото насилие извършено на 10.07.2022г., не може да бъде направен категоричен извод за неговото осъществяване въз основа на декларацията по чл. 9 ал. 3 ЗЗДН, както и от свидетелските показания на свидетеля Иванова в тази им част, тъй като същата не е посочила действия, конкретни думи и изрази насочени към молителите, които да покриват признаци на акт, респ. актове на домашно насилие по смисъла на чл. 2 от ЗЗДН.

Други допустими и относими доказателства по делото не са представени.

По мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН:

Мерките за защита по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН имат за цел защита на пострадалото лице чрез отнемане възможността на извършителя да извърши друг акт на насилие срещу пострадалия (чл. 5, ал. 1, т. 2-4 ЗЗДН). При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя преценка една или повече защитни мерки (чл.16, ал.1 ЗЗДН) Съдът намира ,че следва да съобрази и факта, че защитното действие на мерките по чл. 5, ал. 1 ЗЗДН е проявило на много по – ранен етап от процеса своето действие с издаване на заповедта за незабавна защита на

30.07.2022 г.

В настоящия случай, с оглед характера на деянието на ответника, съдът намира за подходяща мярката за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1, и т. 3, предл. първо, и т. 5 ЗЗДН - задължаване на ответника да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителката, забрана да доближава последната и задължаване ответника да посещава специализирани програми. За посочената мярка за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН не следва да се определя срок - задължението на ответника да се въздържа от домашно насилие е постоянно негово законово задължение и не е ограничено във времето. Съдът намира по отношение на мерките по чл. 5, ал. 1, т.1 и т. 3, предл. първо и т. 5 ЗЗДН с оглед постигане на целта на същата, че е подходящ срок от три месеца, което време съдът намира за достатъчно за преосмисляне на поведението от страна на ответника и изграждане на подходящ модел на общуване.

По отношение на мярката по чл. 5, ал. 1, т. 3 ЗЗДН следва да се постанови същата да е с пространствен обхват - от 200 метра.

По налагане на глоба на ответника:

Съгласно чл. 5, ал. 4 ЗЗДН „Във всички случаи съдът с решението по чл. 15, ал. 1 налага на извършителя и глоба в размер от 200 до 1000 лв.". Съдът, при преценката си относно размера на глобата, съобрази характера и тежестта на извършеното от ответника и намира, че на същия следва да се наложи глоба в размер на 400,00 лв.

По разноските:

Молителите претендират разноси, каквито се следват оглед изхода на делото поради което и следва да бъдат присъдени. Същите се установяват да са сторени в общ размер на 900,00 лв. - заплатен адвокатски хонорар за един адвокат, в какъвто размер следва и да бъдат присъдени такива. На основание чл.11, ал.2 ЗЗДН дължимата държавна такса по делото следва да се възложи на ответната страна, която съобразно чл.3 от Тарифата е в размер на 25,00 лв. и ответникът следва да бъде осъдена да я заплати в полза на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗДАВА на основание чл.15, ал.2 ЗЗДН следната **ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА:**

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН Ю. В. С., ЕГН *****, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на Д. Д. Й., с ЕГН *****, Д. Ю.ова С., с ЕГН ***** и Ю. Ю.ов С., с ЕГН *****

ЗАБРАНЯВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 3, предл. първо ЗЗДН Ю. В. С., ЕГН *****, да приближава пострадалите Д. Д. Й., с ЕГН *****, Д. Ю.ова С., с ЕГН ***** и Ю. Ю.ов С., с ЕГН *****, на разстояние по-малко от 200 метра, освен при разпореждане на държавен орган, **за срок от 3 месеца, считано от издаване на заповедта за защита.**

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 5, ал. 1, т. 5 ЗЗДН Ю. В. С., ЕГН *****, да посещава специализирана програма в "Център за превенция на правонарушенията" при Асоциация "Деметра", гр. София, кв. "Сухата река", бл. 18, вх. "А", тел. 0898583019, 0882838044, email: centarzakonsultirane@demetra.bg, за срок от 3 месеца, считано от издаване на заповедта за защита.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Ю. В. С., ЕГН *****, че при констатирано от полицейските органи неизпълнение на настоящата заповед, ще бъде задържан и предаден на прокуратурата, като **неизпълнението на настоящата заповед представлява престъпление по чл. 296, ал. 1 от Наказателния кодекс.**

НАЛАГА на основание чл.5, ал.3 ЗЗДН на Ю. В. С., ЕГН *****, ЕГН *****, глоба в размер на 400,00 лв., платима в полза на държавния бюджет.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН Ю. В. С., ЕГН *****, да заплати на Д. Д. Й., с ЕГН *****сума в размер на 900,00 лв., представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл. 11, ал. 2 ЗЗДН Ю. В. С., ЕГН *****, да заплати в полза на Софийски районен съд държавна такса в размер на 25,00 лв.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския градски съд в 7-дневен срок от връчването му на страните (чл. 17, ал. 1 ЗЗДН).

Препис от решението да се изпрати на полицейските управления по адреса на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____